

ZPRAVODAJ

obce Černá
v Pošumaví

*leden
2015*

Usnesení ze 3. zasedání zastupitelstva
MASOPUST 2015
Zájezd do termálních lázní
Vzpomínky rodačky Eriky Zemanové

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám všem co nejsrdečněji popřála jen to nejlepší a především hodně zdraví do nového roku 2015. Rok 2015 bude rokem, ve kterém nás opět čeká celá řada životních rozhodnutí, úspěchů ale bohužel i zklamání. Důležité je se nevzdávat, neztrácet víru v sebe a dokázat najít sílu čelit i méně příjemným věcem v naší obci.

Zároveň bych na tomto místě chtěla poděkovat všem občanům za spolupráci v uplynulém roce, především za jejich trpělivost v řešení některých věcí. Stejně tak bych ráda vyzdvihla a ocenila neskutečnou práci všech dobrovolníků z řad Vás občanů, kteří v loňském roce pomáhali k uskutečnění celé řady velmi příjemných kulturních, sportovních a volnočasových akcí. Většina těchto akcí přinesla do života našich občanů příjemné zpestření, ale i obrovskou naději. Naději, že zde stále žijí lidé, kterým na tomto místě velmi záleží a jsou připraveni obětovat svůj volný čas pro ostatní občany i svou obec. Všem těmto lidem ze srdce děkuji.

Irena Pekárková
starostka

Zprávy ze školy

Měsíc prosinec je vždy ve znamení příprav na Vánoce. My jsme začali tím, že nás navštívil 5. 12. Mikuláš, anděl a čerti, a protože děti slíbily, že budou hodné, tak nám je čerti neodnesli. Pokračovalo se vánoční besídkou pro rodiče s programem celoročního projektu „Z pohádky do pohádky.“ V posledním týdnu jsme ozdobili strom pro zvířátka, viděli Vánoční pohádku v MŠ a také si žáci dali mezi sebou dárečky při besídce pro děti.

Děkujeme všem, kteří na nás celý rok mysleli a pomáhali nám – občerstvení, pletení papírových výrobků, dodání ubrousků, krabic, sehnání kostýmů, doprava a jiné dary.

Žáci a zaměstnanci školy Vám všem přejí šťastný nový rok.

žáci a zaměstnanci ZŠ

Společenská rubrika

V lednu svá výročí oslaví paní Marie Musilová, Miroslava Vrbová a pánové Miloslav Novotný a Ján Koršala.

Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a pohody v osobním životě.

Za SPOZ Věra Daňová

V prosinci nás opustila paní Růžena Třeštíková a pánové František Fučík a Jan Pilc.

U s n e s e n í

ze 3. zasedání zastupitelstva Obce Černá v Pošumaví ze dne
16. 12. 2014

Zastupitelstvo obce

Schvaluje:

1. Rozpočet obce na rok 2015, tj. příjmy ve výši 29 400 500,- Kč, výdaje ve výši 29 400 500,- Kč a financování ve výši - 1 250 000,- Kč (příloha č. 1 zápisu).
2. ZO souhlasí s tím, že obec Černá v Pošumaví nebude realizovat stavbu "Rekreační zóny s tržnicí" na p. č. 32/5 v k. ú. Černá v Pošumaví, která byla povolena stavebním povolením vydaným stavebním úřadem MěÚ Horní Planá dne 18. 8. 2009, č. j. 287/výst./09-Ra, které nabylo právní moci dne 12. 9. 2014 a které již pozbylo platnosti.
3. Žádost o zřízení věcného břemene z důvodu vybudování vodovodní přípojky na pozemky p. č. 447/1, 449/1, 450/110 pro vlastníka nemovitosti p. č. 450/117 za úplatu.
4. Dodavatele dle výběrového řízení konaného dne 9. 12. 2014 na stavbu „Zateplení objektu Obecního úřadu parc. č. 95, Černá v Pošumaví“ společností STAVEBA V. Nejedlý s.r.o., IČ 28131151 a pověřuje starostku Irenu Pekárkovou podpisem smlouvy.
5. Podnájem pozemků p. č. 1508/26, 1508/1, které jsou ve vlastnictví ČR – Povodí Vltavy, státní podnik a které má obec Černá v Pošumaví pronajaty na základě nájemní smlouvy č. 150041/2 uzavřené s Povodí Vltavy, státní podniky dne 3. 9. 2012 ve znění dodatku č. 1 ze dne 18. 9. 2014 a ve znění dodatku č. 2 ze dne 21. 11. 2014, kteréžto pozemky tvoří funkční celek chatového, karavanového a stanového campingu OLŠINA nájemci a provozovateli tohoto campingu – společnosti Jaroslav Vozka s.r.o. IČ 28150210.
6. Změnu nájemní smlouvy uzavřené mezi nájemcem společností Jaroslav Vozka s.r.o. IČ: 28150210 ohledně výše nájemného za pozemky, které jsou předmětem nájmu dle NÁJEMNÍ

SMLOUVY tak, že s účinností od 1. 1. 2015 bude nájemné za tyto pozemky sníženo ze stávajících 755 000,- Kč ročně na nových 640 000,- Kč ročně. Důvodem snížení nájemného výlučně za pozemky pronajaté na základě NÁJEMNÍ SMLOUVY je skutečnost, že nájemce bude s účinností od 1. 1. 2015 hradit obci Černá v Pošumaví veškeré náklady vynaložené obcí Černá v Pošumaví na pronájem pozemků, které funkčně náleží k campingu OLŠINA od ČR – Povodí Vltavy, státní podnik a to na základě samostatné smlouvy o podnájmu pozemků.

7. Pronájem části pozemku p. č. 1320 a p. č. 1327/9 jako zahrádku vlastníkovi nemovitosti p. č. 1324/16 za 2,- Kč za m² a rok od 1. 1. 2015.
8. Pronájem pozemku p. č. 1095 na zemědělskou činnost vlastníkovi nemovitosti p. č. 11106/2 za 4 600,- Kč za hektar a rok od 1. 1. 2015.
9. Příspěvek pro Junáka – svaz skautů a skautek Velešín pro skupinu Černá v P. ve výši 12 000,- Kč.
10. Podání žádostí na dotaci z grantů Jihočeského kraje.
11. Zastupitelstvo obce souhlasí s účastí i finanční spoluúčastí na projektu "Studie a proznačení tras – Horní Lipensko", a to v podílu (Horní Planá 50%, Želnavá 10%, Černá v Pošumaví 20 % a Nová Pec 20%) z celkové spoluúčasti.

zastupitelstvo obce

Užijte si výhody a zážitky s LIPNO CARD jen za 20 Kč.

www.lipnocard.cz

Občané trvale žijící v obcích Svazku Lipenských obcí (od Stožce až po Vyšší Brod) si mohou opět zakoupit **LIPNO CARD** obsahující více než 40 výhod nejen na Lipensku, ale i po celých jižních Čechách.

S kartou **LIPNO CARD** platíte na Lipně méně o:

- **15 % na vstup do Aquaworldu** Lipno – bazénu do 14 hod. v období od 20. 12. 2014 do 15. 3. 2015 a 30% od 16. 3. 2015 do 30. 4. 2015
- **30% na vstup do sauny v Aquaworldu** Lipno
- **5% - 30% na vícedenní skipas do Skiareálu** Lipno
- **15% na vstupné do Hopsária** Lipno do 14 hod., (do Hopsária v Č. Budějovicích - 15% na vstupné ve všední dny)

Profi lyžařský servis v Intersport Rent pořídíte s LIPNO CARD za 440 Kč (tj. o 150 Kč výhodněji).

Na Stezce korunami stromů si užijete 1+1 jízdu tobogánem zdarma.

Na Bobové dráze získáte k zakoupeným 5 jízdám 1 jízdu navíc.

LIPNO CARD platí jako jízdenka do Skibusu lišáka Foxe, který jezdí z Lipna až do Černé v Pošumaví, Přední Výtoně, Loučovic a do Vyššího Brodu. Využijte toto unikátní autobusové spojení. Jízdní řád naleznete na www.lipnoservis.cz

S jízdenkou **LIPNO CARD** se pohodlně vyvezete také **STEZKABUSEM** z parkoviště Skiareálu Lipno až na samý vrchol Kramolína.

Zakupte si kartu **LIPNO CARD** v Infocentru Lipno nad Vltavou (tel. 731 410 800), v Infocentru Vyšší Brod nebo na Obecním úřadě Černá v Pošumaví jen za 20 Kč (běžná cena je 79 Kč). Karta je platná až do 31. 10. 2015 a bude nabíta zároveň nabídkou letních výhod. Přehled všech výhod a zážitků s **LIPNO CARD** naleznete na www.lipnocard.cz, www.lipno.info

Přejeme Vám rok 2015 plný zážitků nejen s LIPNO CARD!

RELAXACE

V TERMÁLNÍCH LÁZNÍCH

BAD FÜSSING

31. 1. 2015 odjezd v 6:40 hodin z autobusové
zastávky

Cena : 370 Kč /osoba, v ceně je i pojištění

Přihlášky na Obecní úřad do 21. 1. 2014

DOLNÍ VLTAVICE – VZPOMÍNKY NA MLÁDÍ ANEB ZATOPENÉ DOMOVY

- z knihy **Eriky Zemanové**

Vojsko Pohraniční stráže (PS)

Příslušníci PS byli vojáci základní služby s prodloužením služby na 27 měsíců. Vojáci sloužili na hranici o tři měsíce déle než u jiného vojska. Odvedenci vykonávali nejdříve tříměsíční základní výcvik a pak byli rozmístěni k rotám na hranice. Pohraniční stráž byla ozbrojená složka, která měla podle zákona na starost ostrahu a kontrolu státní hranice. Nejistěji hlídaná hranice byla s NSR (Německá spolková republika) a s Rakouskem. Místní pohraničníci měli svou základnu v Kyselově v budově bývalé celnice. Na rotě sloužili čeští vojáci i vojáci ze Slovenska. Zajímavé bylo, že jeden voják na rotě byl od maďarských hranic a hovořil jen maďarsky, až zde se učil češtině. Do služby chodila vždy ozbrojená dvojice i se psem. Objektem PS bylo také místo na mostě, podél hraniční čáry, které bylo střeženo nepřetržitě. Od roku 1951 používali za mostem ke své službě a k uchýlení se před deštěm domek, který byl v těsné blízkosti mostu. Když se začaly postupně bourat domy, které nebyly osídlené, tak i tento přišel na řadu a PS stráž byla bez přístřešku. Před deštěm a větrem se chránili jen pláštěnkou. Ke spojení mezi rotou a mostem používali polní telefon.

Hlídce, která stála na stráži u mostu, bývala od vody velice velká zima. Vojáci PS chodili po vystřídání své stráže pěšky 3 km ke své rotě, která stála těsně u hranice. V zimě, při jednom nesnesitelném mrazu a velkém větru, po ukončení své stráže, už byla tato dvojice tak vymrzlá, že nebyla schopná se dostat pěšky k rotě a proto se zašli k nám ohřát. Zbraň si drželi u sebe, neodložili ji.

Státní hranice byla přísně střežená. Do hraničního pásma byl vstup pouze na zvláštní povolení a neoprávněný vstup byl přísně postihován.

K zabezpečení hranic se používalo od mechanických až po elektrická zařízení.

V roce 1951 byla započata orba kontrolních pásů a byly postaveny věže ze dřeva. Tyto pozorovatelné byly rozmístěny kolem státní hranice.

V roce 1952 se začalo budovat zabezpečení státní hranice tzv. železná opona. Plot nebyl vybudován přímo na hraniční čáře, ale podle terénu do vnitrozemí 300 m až 1 km, aby se dal narušitel dostihnout a chytit než překročí hranici. Drátěný zátaras neprobíhal vcelku kolem hranice, ale podle terénu a nutnosti zabezpečení přechodu přes hranici. Od státních hranic ve vzdálenosti přibližně 300 m byly umístěny ostnaté dráty na dvoumetrových kůlech v třech řadách za sebou, na zem byly ještě položeny kotouče ostnatých drátů. Od roku 1953 do této drátěné stěny byl vpuštěn elektrický proud silného napětí 3000 až 6000 voltů. Pod plotem se nacházelo zorané pole asi 20 m široké, to bylo hladce srovnané, aby se poznala stopa narušitele. Kolem této železné opony po celé délce probíhala cesta, po které se PS vojsko mohlo dobře pohybovat při kontrole a při zásahu narušitele. Po narušení vysokonapěťového úseku byl spuštěn signál světlíc, rovněž i miny při nášlapu se daly do pohybu. Tyto zkratky chodila stráž kontrolovat a dávat do pořádku, při manipulaci bylo nebezpečí úrazu. Při jedné manipulaci s ukládáním miny do země vybuchla vojákovi z roty Kyselov v ruce, zasažen byl obličej a na ruce mu to utrhlo prsty. Na jiné rotě se stal i smrtelný úraz. Po zbudování těchto zátarasů bylo v prvním roce usmrceno mnoho zvířete. V dalších letech, aby k tomu nedocházelo, přidal se k drátěné stěně další ochranný plot. Přes den měla PS stráž hlídku a chodila kolem těchto elektrických drátů. Ty bývaly přes den vypnuté, zapínaly se na noc. V noci, když byl narušen úsek narušitelem, musela stráž chodit kolem těchto zátarasů, které byly pod elektrickým proudem a kontrolovat narušený úsek. Nebezpečné to bylo při bouřce, které zde na Šumavě byly dosti často. Blesky se stahovaly a bily do těchto drátů.

V roce 1956 napadlo mnoho sněhu, drátěný plot byl celý pod sněhem, prý v některém místě až 15 cm nad dráty. Pro bezpečnost se musel

elektrický proud vedený do této stěny v noci vypnout, než sněhová záplava klesla a dalo se rozpoznat, kudy vede.

Můj manžel v roce 1954 až 1957 vykonával vojenskou službu jako kuchař na rotě. V civilu byl vyučen řezník a uzenář. Přinesli mu ukázat i usmrčenou zvěř - vysokou, kterou vyndali z elektrické drátěné stěny. Zvěř se měla odevzdávat mysliveckému společenství, které bylo mimo zakázaného pásma. Kolem roty se toulal dva roky zraněný kňour, ten měl utrženou nohu. Nechali ho dál žít, protože odstřel zvěře byl záležitostí mysliveckého spolku. V roce 1965 bylo vysoké napětí z plotu odstraněno.

Rotu navštěvovali i důstojníci z velitelství a dělali velké kontroly. Pravidelně chodila služba na kontroly do kuchyně, ty bývaly přísné, vadila jim tmavá dlažba, kterou museli kuchaři drhnout do běla. Jednou se povedlo rozbít láhev s octem a nebyl čas ho hned setřít a ocet udělal práci za ně, místo bylo vyběleno. Do služby dělal kuchař i balíčky se svačinou. Na jednu prodlouženou službu připravil podle rozvrhu balíček, udělal legraci a přidal navíc jeden řízek, což byl pouze obalený hadr. Udělal nevhodný vtip, vojáci to nepoznali, jenomže nechali svačinu doma a šli do služby. Protože si vojáci nevzali svačinu, rozkázal velitel kuchaři, který měl volno, že jim musí svačinu do služby donést. Byla to pro něho nebezpečná cesta, stráž by si ho mohla zaměnit s narušitelem. Šikana na rotě nebyla, chlapci v této drsné krajině byli jeden na druhém závislí, práce byla společná, rovněž s důstojníky dobře vycházeli. Příroda v této oblasti byla různorodá, počasí se nedalo předvídat. Svítlo slunce a do hodiny začalo silně pršet. Vojáci na stráži promokli a neměli se před větrem a deštěm kam schovat. Takto museli zmoklí a promrzlí službu vydržet do konce, než si mohli na rotě v prostoru sušárny usušit oděv a boty, po usušení pořádně krémem namazat, aby byly boty chráněny proti vodě. Své volno krátili tím, že někdo maloval obrázky, k tomu použil hedvábnou látku, která pocházela z padáčku od světlic. Malovalo se do hodinek pod sklíčko. Motivem byla příroda, hraniční kámen, pes, rok od kdy do kdy voják sloužil a také se tam vešla jejich budova. Některý voják

uměl i vyšívát. Vyšíval obrázky kamarádům na památku, další byl šikovný a uměl vyřezávat sošky ze dřeva. Dlouhé chvíle si krátili hraním na hudební nástroj. V oblíbě byla kytara, hráli na trumpetu a také na flétnu, a když sestavili vozembouch, byla z toho kapela. Když dostali opuštěák, nebylo kam jít, jen do Dolní Vltavice do hospody nebo několik kilometrů dál do jiné osady. Za to jim to nestálo, pěšky šlapat tam a zpět, v bahně a v nečase a to samotou a lesem.

Byly úseky lesů, v kterých bylo mnoho ptactva, kukačka se zdálky ozývala svým kukáním. Bylo i mnoho malé zvěře, zajíců zde však mnoho nebylo, zato vysoká na podzim procházela prostorem kolem hranic, tam se ozývalo troubení jelena. Já sama si pamatuji troubení jelena v říji. Matka nám předvedla lákání jelena na cylindr od petrolejové lampy, jelen odpověděl troubením směrem od státních hranic v místech Svatého Tomáše. Bylo to fascinující, pak se odmlčel a po další léta se už jeho troubení neozvalo.

Pohraniční pásmo

Po celém území hraničního pásma byly rozestaveny výstražné tabule - Zákaz vstupu do zakázaného pásma. Pohraniční stráž měla povinnost kontrolovat i osoby a vozidla, která směřovala po silnici k státní hranici. PS vojáci měli hlídací úsek i v pohraničním pásmu, ten dosahoval od hranic několik kilometrů do vnitrozemí. Proto hlídka PS kontrolovala osoby, které jely ve vlaku směrem k hranicím. Tato hlídka chodila ve dvojici se zbraní, bez psa. Hlídky nastupovaly do vlaku na nádraží ve stanici v Kájově a procházely vagonem, tam kontrolovaly doklady cestujících a žáci se museli prokázat žákovskou knížkou. Trasa vlaku byla ve směru Kájov, Horní Planá, Volary až Černý Kříž. Po této trase jezdil jen motorový vlak červené barvy, sedadla byla dřevěná a topilo se ve vagonu v kamínkách na uhlí, teprve v dalších letech byly vagony s elektrickým topením. Bylo zakázáno fotografovat nádraží, na každém nádraží byla tabule zakazující fotografování, postih byl velice přísný, bylo to bráno jako špionáž.

Vzdušný prostor střežila PS hlídka na rozhlednách pomocí radiolokátoru. Tyto rozhledny byly v blízkosti hraničního pásma a měly sloužit k doplnění prázdných, nepokrytých míst, radarovým systémem. Jedna taková hláska byla na konci osady asi 200 m od Stiny kaple, směrem k Bližné. Vedle rozhledny stála dřevěná budova, sloužící jako základna. V ní bydleli a sloužili nepřetržitě PS vojáci i se psy. Později byla přestavěna na kamennou budovu. Před koncem osady, v kopci nedaleko od hlásky, byly do stráně vybudované bunkry. V době kdy vojsko pracovalo, přihlíželi místní chlapci a sledovali, co tam vojáci kopou. Vojsko po ukončení práce odešlo a to byla chvíle pro chlapce. Ze zvědavosti propátrali okolí a jeden se propadl do špatně zabezpečeného krytu. Druhý den se chlapci vrátili už s baterkou, propátrali tento objekt a zjistili, že uvnitř bunkru je betonový poklop, který ale zvenku nebyl vidět. Tento nehlídaný a opuštěný úkryt lákal v dalších letech mládež k nahlédnutí.

Pozorovatelná byla na konci obce, proto PS stráž s námi byla nejbližší v kontaktu. V zimě na Mikuláše, jsme my, mládež s těmito PS vojáky společně, chodili převlečení po domech, kde nás zvali k malým dětem. Vojáci si oblékli svůj kožíšek a dělali čerty.

Z této hlásky jsme dostali od vojáků vyřazené štěňátko. Pejskovi jsme dali jméno Haryk. Byla to náhrada za utracenou fenku jezevčíka, kterou musel hajný na objednávku zastřelit. Naše fenka, když hárala, dobývali se za ní do našeho domu psi, kteří utekli vojákům z hlásky. Psi se prokousali až na půdu, kam jsme jí schovali. Byl problém psy odehnat od domu a odvést zpět. Kastrovat fenky nebylo v těchto letech zvykem, fenka se na čas zavřela, čímž se řešil problém, když bylo nežádoucí, aby měla štěňátka.

Nákupčí PS z rot od hranic dojížděli služebně do obce na nákup. V hospodě koupili cigarety a odváželi na voze soudek piva. Jedna ozbrojená dvojice PS vojáků na jeden den nezapomene. Pro nákup a také pro sud piva přijeli s koňským povozem, jeden voják si svůj samopal odložil do vozu a při jízdě mu vypadl ven. Ztrátu zjistil až při dojezdu před hospodou. Zrovna v tomto čase a v tomto místě se

pohyboval můj, tehdy dvanáctiletý bratr. Samopal našel a nebyl zrovna nikdo, komu by tento nález mohl odevzdat, proto ho ukryl do prázdného domu a šel domů. Rodiče doma nebyli, aby se jim svěřil. Doma si vyndal harmoniku a začal na ní hrát. Mně to bylo divné a pátrám po příčině, ale to už vstoupili vojáci PS. Mezitím jiní vojáci zoufale hledali samopal a poptávali se v okolí. Měli štěstí, jeden brigádník si vzpomněl, že prošel kolem nějaký kluk. Najít ho bylo jednoduché, v obci v tomto věku byli jen dva chlapci. Vojáci přišli k nám a bratr dostal od nich na pamětnou, že měl nechat samopal na místě, že by si ho sami našli. Ptali se, k čemu by mu byl, vždyť byl vyndaný zásobník s náboji. Odpověděl, že by si ho byl důkladně prohlédl a pak by ho odevzdal. Voják za ztrátu zbraně ve službě byl odsouzen a dostal nejtěžší vězení. Ve škole při hodině branné výchovy nás PS vojsko učilo držet zbraň a střílet do terče, ale ne se zbraní manipulovat.

Oslava svátku Pohraniční stráže

Pohraniční stráž byla vytvořena v roce 1951 podle vzoru sovětského pohraničního vojska. Pohraničníci měli svůj svátek 11. července. Na rotu k oslavě jejich svátku byli každým rokem pozváni předseda obce i lidé ze státního statku a hlavně mládež z obce. Důstojníci z roty měli své rodiny v Dolní Vltavici a jejich manželky na oslavě také nesměly scházet. Roku 1955 jsem byla pozvaná i já, i když jsem nebyla svazák, jak to v těchto letech bylo požadováno. Za rodiči přišel předseda obce s tím, že jsem byla vybrána jako host k oslavě na rotu do Kyselova. Rodiče dovolili, ale pod podmínkou, že na mne dá pozor a bez úhony vezme zpět. Na rotu za most do zakázaného pásma jel traktor ze statku. Na valník nás naložili asi šest lidí různého věku.

Traktor musel projet zakázaným pásmem za elektrický drátěný plot, do míst k hraniční čáře. Budova roty byla za drátěným elektrickým plotem. Byla to jediná budova, která byla za dráty na hraniční čáře. Bránu v tomto plotu nám otevřela PS hlídka. Zajeli jsme k rotě, budova stála v otevřeném prostoru v místě asi 70 m od hraniční čáry, která

dělila naše území od Rakouska. Jevilo se mi to tak, že hlídka z druhé strany, rakouská, má snadný přístup k rotě. Přivítali nás vojáci se svým velitelem. Venku, na louce za budovou, byly postavené stoly a na nich vázičky s květy. Ve vojenské kuchyni s kuchařem vařil i voják, který byl v civilu vyučen cukrářem. Z kuchyně přinesli vojáci dorty a na každý stůl donesli i pití. Kuchař mě pozval do kuchyně, abych viděla, v jakém prostředí se vaří vojenská jídla. Poté mě vyzval, abych mu pomohla naskládat prázdné láhve do beden. Tím jsem si zpečetila náš společný život. Pro rozptýlení nám předvedli poslušnost psa.

V kulturní místnosti měli už svou první televizi. Bylo to rádio se zabudovanou maličkou televizí. Televizní program se v těchto letech vysílal jen omezeně, od 19 do 22 hodin, v dalších letech do 24 hodin a končil hymnou. Nikdo z nás pozvaných, jsme ještě takový přístroj neviděli, ani o něm neslyšeli. Pro předvedení nebyl vhodný čas k příjmu programu a rovněž byl problém zachytit obraz. V roce 1956 kvůli brigádníkům bylo v obci vyřešeno elektrické vedení, do některých míst však zbytečně přidali sloupy a na ně již nestačili natáhnout dráty. Následně i v obci si jedna rodina zakoupila televizi. Postavili ji do okna, abychom sledovali program. Obraz byl velice nekvalitní, vytvářely se čáry a tím byl program k ničemu.

Vracím se k oslavě. Po skončení času, který nám byl vyměřen, jsme se měli na traktoru vrátit domů. Při pití alkoholického nápoje to někteří hosté přehnali, vše, co bylo na stole, začali házet na valník, i dorty tam skončily. Já a kamarádka jsme odmítly jet tímto traktorem zpět, chtěly jsme jít pěšky. Prostorem, zakázaným pásmem, také zvaným mrtvé pásmo, nás museli odvézt vojáci na motorkách, které měla rota k dispozici. Vojáci si na tuto oslavu museli našetřit ze svých zásob na ingredience k pečení dortu a za své peníze koupili pití. Bylo jim líto, že se tak znehodnotily tyto potraviny. Moje druhá návštěva byla o vánočním svátku, opět v doprovodu dospělých ze státního statku. Zůstala mi vzpomínka na první pomeranče, které jsem poprvé na rotě viděla. Měli také vánoční stromek, ten byl ozdoben čokoládovými figurkami. Bylo to pro mne něco nového, doma jsme měli ozdoben

stromek vánočními skleněnými ozdobami a svíčkami a do papírku jsme balili kostkový cukr a nakonec se celý stromek poházel bílou vatou. Vypadalo to jako by na něj napadl sníh, to byla ozdoba našeho vánočního stromku. Na stromečku nám jednou chytla vata od zapálených svíček, otec musel hořící stromek vyhodit ven do sněhu. Otec uřízl v lese stromek vždy tam, kde vyrůstaly společně dva stromky, tím byla jedna strana zdeformována. Nehleděl na to, že i tyto malé stromky musí být odstraněny kvůli zátopě, nějak mu to nedocházelo a litoval tento porost. S matkou jsme šly tajně sami do lesa pro jiný krásnější stromek.

V prostoru zakázaného pásma jsem se mnohokrát pohybovala s kamarádkou, když jsme chodily na statek do školy. V okolí nebyly žádné ovocné stromy, kromě asi třech stromů, o kterých jsem věděla, ale neplodily ovoce. Mráz vždy květy spálil. Každým rokem v obci Kyselov u každého domu byly plné keře s červeným rybízem. Obec byla vylidněná, obsazen byl státní statek a u hraniční čáry rota. Hlídka byla na mostě a za mostem v obci Kyselov již žádná hlídka neprocházela. Byly jsme školačky a měly chuť na rybíz. Na mostě jsme hlídce řekly, že jdeme na statek za maminkou pro mléko do bandasky, kterou jsme měly s sebou. Maminka kamarádky pracovala ve výdejně mléka na statku. V roce 1954 už byl vstup do těchto míst zakázán pro děti i v doprovodu rodičů. Začali tam bourat domy a srovnávat se zemí.

Fr. Záhora

DESÍTKA SMÍŠENÝCH VTIPŮ NA LEDEN

Dvě prodavačky se baví za regálama. Přiběhne třetí a povídá:

„Holky, v obchodě jsou zákazníci!“

„Tak budme potichu, oni zase odejdou!“

Potká kamarád Pepu. „Tak co, už ses konečně oženil, nebo si ještě pořád vaříš sám?“ ptá se první.

„Obojí!“

Ptají se pana Nováka: „Proč jsi včera nebyl v hospodě?“

„Moje žena se rozhodla, že se mi tam nechce!“

Mladík se ptá staršího přítele:

„Řekni mi, jak dlouho trvá, než přinutíš manželku, aby doma mlčela?“

„Jó, hochu, to já nevím. Jsem ženatý teprve sedmačtyřicet let.“

Manželka volá do práce. Manžel zvedne telefon a povídá jí:

„Zlato, promiň, ale mám tu strašný frmol, nemůžu si teď povídat.“

„Ale já pro tebe mám jednu dobrou a jednu špatnou zprávu!“

„Dobře, zlato. Můžu ti věnovat jen chvilku, takže jen tu dobrou, jo?“

„No, tak ta dobrá je, že airbag funguje.“

„Dědečku, co tady tak sedíte venku a bez kalhot?“

„No, včera jsem tady seděl bez košile a ztuhla mi páteř. S těma kalhotama, to byl babiččinej nápad.“

Jde babička s dědečkem a koukají na mladé lidi a babička praví: „Dědo, podívej, jak jsou ti mladí kluci dneska skromní, pět jich kouří jednu cigaretu a ještě se u toho smějou.“

Řidička stojí s nepojízdným autem, jiný řidič jí chce pomoci: „Nebude to olej?“

„Kdepak, ten já tam vůbec nedávám!“

Optimista je člověk, který v pondělí ráno při nástupu do práce zvolá: „A pozítří už máme středu!“

Čtyři přátelé, inženýr, chemik, účetní a státní úředník, se rozpovídali o svých kočkách a jejich přednostech a inteligenci.

Aby předvedl svou kočku, povídá inženýr: "Šroubku, ukaž, co umíš!"

A Šroubek vyskočil na stůl, vzal do paciček tužku a na kus papíru nakreslil čtverec, trojúhelník a kruh. Všichni uznale pokývali hlavou.

Tu účetní zavolal na svou kočku: "Fakturko, předved' se!"

Fakturka odběhla do kuchyně a přinesla podnos plný sušenek. Sušenky rozdělila do sloupečků, tak aby v každém sloupečku bylo stejně sušenek. Opět všichni uznale pokývali hlavou.

Pak zavolal chemik: "Trichloretyléne, do toho!" A Trichloretylén odběhl do kuchyně a donesl mléko a čtyři skleničky a do každé z nich nalil přesně 100 mililitrů mléka a přitom mu neukápla ani kapka. I tentokrát pokývali všichni uznale hlavou a obrátili své pohledy na státního úředníka.

Státní úředník jen zavolal: "Rauchpauzo, začni!" A Rauchpauza vyskočila na stůl, sežrala všechny sušenky, vypila všechno mléko, vyčůrala se na papír s geometrickými náčrtky, pak vyhnala ven ostatní kočky, postěžovala si, že jí od toho bolí v zádech, sepsala rozhořčenou stížnost na nehygienické pracovní podmínky, vyplnila žádost o náhradu škody, hodila se marod a odešla na zbytek dne domů.

(vybírání F. Z.)

KLASICKÁ KRÍŽOVKA

V tajence je ukryto jméno jednoho z farářů sloužících v naší obci od 1. 12. 1960 do 1. 9. 1967. Do roku 1989 se vystřídali faráři: Prachař, Motejl, Solnica, Vrba, Šmíd, Noska, **NAŠ HLEDANÝ**, Staněk, Tkáč (pořadí je dle pamětníků, bez záruky pravdivosti – F. Z.)

	A	B	C	D	E	F	G	H	CH	J
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

LEGENDA: _____ VODOROVNĚ 1 – 10 =

- 1/ VÝZNAMNÁ PAMÁTKA PO DŮLNÍ TĚŽBĚ NA ÚZEMÍ NAŠÍ OBCE
- 2/ KOVOVÝ KRUH SE SÍTKOU V BASKETBALU; STARÁ ZKRATKA PRO KOŇSKOU SÍLU; ŘÍMSKÁ TISÍCOVKA; OBLÍBENÝ ČESKÝ HEREC
- 3/ OBCHODNÍ REJSTRÍK; **1. ČÁST TAJENKY**; VELKÝ KUS LEDU
- 4/ ŘÍMSKÁ PADESÁTKA; DRUHÉ MĚSTO V ČR; VÍCE ZEMNÍCH OBYDLÍ NĚKTERÝCH ŽIVOČICHŮ; CHEM. ZNAČKA DUSÍKU
- 5/ PRODEJCE OJETÝCH VOZŮ; DLOUHÁ MĚKKÁ SAMOHLÁSKA; CHEM. ZNAČKA DRASLÍKU; CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO
- 6/ OBČANSKÉ FÓRUM; NÁZEV LIMONÁDY VYRÁBĚJÍCÍ SE V SODOVÁRNĚ ČERNÁ; ZNAČKA TUNY; SPZ PÍSKU
- 7/ TYČE NESOUCÍ NADZEMNÍ ELEKTRICKÉ VEDENÍ; PUK
- 8/ AUTOMOBILOVÉ OPRAVNÝ; **3. ČÁST TAJENKY**; CITOSLOVCE (VIDA)

9/ NÁRODNÍ PODNIK; NÁŠ BÝVALÝ MINISTR FINANČÍ
10/BÝVALÁ OSADA, KTERÁ PATŘILA POD OBEC MOKRÁ

SVISLE A – J =

A/ MÍSTO URČENÉ PRO UČENÍ; STŘEDOVÁ ČÁRA; ZKR. NÁRODNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

B/ TĚŽ TAŠKA; ZNAČKA PRODEJNÍ SÍTĚ POTRAVIN; ZNAČKA LITRU

C/ CHEM. ZNAČKA KYSLÍKU; MASKA

D/ NEMLUVENÍ PRAVDY; ZNAČKA POLOMĚRU; ZKR. ULRAFIALOVÉHO ZÁŘENÍ; ZKR. AKADEMIE VĚD

E/ ZKR. JEDNOTKY ELEKTRICKÉHO PROUDU; **2. ČÁST TAJENKY;**
ZKRATKA ASOCIACE LIGOVÝCH KLUBŮ

F/ SVÁTEK; OZNAČENÍ RYCHLOSTNÍ SILNICE; ZNAČKA MOUKY

G/ OZOBAT; CHEM. ZNAČKA MĚDI; PŘEDLOŽKA

H/ VÝMĚŠEK; ZKR. OLYMPIJSKÝCH HER; ITALSKÝ SOUHLAS

CH/ NAŠE BÝVALÁ OSADA (TĚŽ BEDNÁŘE); VE FYZICE OZNAČENÍ ČASU;
LARVA ŽÁBY

J/ JMÉNO SOUČASNÉHO PAPEŽE; MPZ ŠPANĚLSKA

NÁPOVĚDA: UV(D)

Správné znění z prosincového Zpravodaje:

MILOSLAV NOVOTNÝ - MONTOVANÝ SVOLIL

PAVEL SIROTEK - ELIPSA VEKTOR

OTA FRIEDL - ELITA FORD

PAVEL VÁLA - LÁVA PLAVE

ALOIS SKÁČEL - LÁSKA OSLICE

PAVEL VALNOHA - HAVEL PANOVAL

KAREL VRBA - BRALA KREV

ALOIS ZEMAN - MAZALI SENO

STANISLAV KORTÁN - SKIN NASTARTOVAL

TOMÁŠ NOVÁK - MÁVÁŠ KONTO

JAN HOMOLKA - MLOK JOHANA

MIROSLAV BANÍK - MILOVNÍKA SRBA

MIROSLAV KASAL	-	OSLAVIL MASA KR
MICHAL ČERKL	-	KRČILA CHMEL
JAN FIKAR	-	KRAJ FINA
RADEK BOUŠKA	-	OBUŠEK DRAKA
STANISLAV MOUCHA	-	SCHOVALI SATANUM
VÁCLAV BALOUN	-	VNUCOVALA BÁL
PAVEL ONDROVIČ	-	VOLIČ DOPRAVEN
VLADIMÍR JANÁT	-	NAJÍMALI TVRDÁ
JAKUB SUCHÁNEK	-	JUNÁKA CHEBSKU
PETR NĚMEC	-	RECEPT MĚN
KAREL STRNAD	-	NERAD STRKAL
VLADIMÍR ČUNÁT	-	NADMÍRU VÁLČIT

F. Z.

OBEC ČERNÁ V POŠUMAVÍ

POŘÁDÁ

V SOBOTU 17. LEDNA 2015 OD 14,00 HODIN

ZÁVOD VE SJEZDU NA ČEMKOLIV

MÍSTEM KONÁNÍ JE KOPEC NAD OBCÍ SMĚR MUCKOV

ZÚČASTNIT SE MOHOU VŠECHNY VĚKOVÉ KATEGORIE,
JEDNOTLIVCI I SKUPINY. KREATIVITĚ SE MEZE NEKLADOU.

Zprávičky ze školky

- V pátek 5. 12. nás tradičně navštívili Mikuláš, Čert a Anděl. I přes občasné zlobení jsme zůstali v plném počtu a dokonce jsme byli obdarováni sladkým balíčkem, na kterém se podíleli manželé Herrmanovi, Brunerovi a Peškovi.
- Adventní čas je ve školce vždy věnován pečení cukroví a perníčků, vánočnímu tvoření a přípravám na besídku. První vystoupení jsme měli pro rodiče ve středu 10. 12. a bylo spojené s vánočním jarmarkem. Děti prodejem převážně svých výrobků získali krásných 1 663,- Kč, které po vzájemné domluvě využijeme v jejich prospěch. Další středu 17. 12. jsme druhým vystoupením udělali radost seniorům v Domově důchodců Horní Planá, kam nás ochotně dovezli pan Kudláček a pan Škabroud.
- Než jsme se před vánoce rozloučili, zahráli jsme si všichni Betlémský příběh společně s divadelním souborem Z BEDNY.

kolektiv MŠ

Lipno nature s.r.o.

VLADIMÍR CNOTA

SOUKROMÝ ZEMĚDĚLEC HOSPODAŘÍCÍ VE VAŠÍ LOKALITĚ
HLEDÁ POZEMKY K PRONÁJMU, VHODNÉ K ZEMĚDĚLSKÉ
ČINNOSTI.

RESPEKTUJEME VAŠI CENU NÁJMU.

VEŠKERÉ ADMINISTRATIVNÍ ZÁLEŽITOSTI S PŘEVODEM
NÁJEMNÍ SMLOUVY A DANĚ Z POZEMKU VYŘÍDÍME
ZA VÁS.

TEL:720 101 603 p. CNOTA, p. KUKAČKA

Vladimír Cnota IČ: 72204605

Vyšehrad 169, 38101 Český Krumlov

telefon: +420 720 101 603

email: info@lipnonemovitosti.cz

<http://www.lipnonemovitosti.cz/>

Oznámení redakce

Redakce oznamuje, že příspěvky můžete posílat elektronickou poštou na adresu zpravodajcerna@email.cz, nebo je předat v písemné podobě na Obecním úřadě. Uzávěrka zpravodaje na měsíc únor bude 25. ledna 2015.

ReZp

Vydává Obec Černá v Pošumaví, IČO: 00 245 828, evidenční číslo
MK ČR E 13487, neprodejné,

Česká republika, Jihočeský kraj, okres Český Krumlov
obec Černá v Pošumaví **www.cernavposumavi.cz**
email: **zpravodajcerna@email.cz**

Foto a grafické zpracování obálky Eva Brunerová, **mortiana@email.cz**
www.photobymortiana.com
tiskárna sumava@orso.cz, tel.: 380711700